

Bornholm (N. I. Jensen) vil føle sig beroliget i den Henseende. For øvrigt give de faldne Udtalelser mig ikke Anledning til Bemærkninger, og jeg skal derfor kun udtale en Tak til de Medlemmer, som have haft Ordet, for den Tilslutning, de have ydet denne Sag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaam. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3097 ff.)

Sagen sættes til Forhandling.

Moestrup: At der haves en særlig Lovgivning for Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaam, har sin Grund i, at Fiskeretten tidligere var paa Enkeltmands Haand, idet Ejeren af Frisenvold Laksegaard — den ligger en Mils Vej ovenfor Randers — havde Eneret til Fiskeriet i Fjordens Hovedløb og Aaens Sejlløb. De Stridigheder, som denne Eneret har voldt Fiskeriet derovre, ere jo gamle kendte Historier, der gentagne Gange have været fremme her i Tinget. Jeg skal derfor ikke komme ind paa nogen som helst Omtale deraf, men kun fremhæve, at da vi for 6 Aar siden afløste denne Ret, fremkom der et Forslag om en særlig Lovgivning for Randers Fjord og Gudenaam. Forslaget blev behandlet her i to Samlinger, der blev holdt mange Møder i det Udvalg, der behandlede Sagen, og Resultatet blev Loven af 7. April 1900. Det Lovforslag meldte sig særlig som Fredningsforslag, idet man ønskede ved en skarp og udstrakt Fredning at oparbejde en talrig Fiskebestand, navnlig af Laks og Ørred, i disse Vande.

Fra Folketingets Side toge vi, som naturligt var, Sigtet noget anderledes. Vi ønskede nok at faa indført passende Fredningsbestemmelser, men særlig ønskede vi en god Fiskerilov, ikke saa meget en stærk Fredningslov. Sagen er, at der er en stor Del Fiskere, der søge Erhverv ved Fiskeri

i Randers Fjord og Gudenaam. Ifølge en Kommissionsbetænkning af 1884 er der 3,000 Mennesker, der helt eller delvis ernære sig ved Fiskeri der. Her i Tinget vilde vi — og det var der for Resten ingen, der modsatte sig — ikke ved skarpe Fredningsbestemmelser lægge Hindringer i Vejen for deres Livserhverv. Jeg tror at turde sige, at man fra alle Sider her i Tinget havde Opmærksomheden henvendt netop paa denne Side af Sagen, og den daværende Landbrugsminister viste ogsaa Forstaaelse og Velvillie overfor Tingets Arbejde i den Henseende. Det, vi særlig maatte have Opmærksomheden henvendt paa, var, at Fjordfiskeriet, der til Dels havde været udøvet ganske frit, idet Fiskegaardsejeren umulig kunde kontrollere Fiskeriet saa skarpt længere ude i Fjorden, som han kunde i Nærheden af Randers, ikke maatte blive alt for meget forulempet ved de ny Lovbestemmelser. Naar Staten havde afkøbt Fiskegaardsejeren hans Rettigheder, og Fiskeriet for saa vidt skulde gives frit, maatte Fiskerbefolkningen ikke faa en Følelse af, at det, der var sket, snarere hindrede end fremmede deres Erhverv. Skønt der nu var mange forskellige Særønsker fremme i Udvalget, tror jeg at turde sige, at, efter at de vare blevne samarbejdede til en Enhed, som gav sig Udtryk i nævnte Lov, var det Formaal, man satte sig, for saa vidt lykkedes, som jeg ikke har hørt, at der fra Fiskerbefolkningens Side har været Misfornøjelse med Loven af 7. April 1900.

Naar vi nu efter 5 Aars Forløb skulle revidere denne Lov, antager jeg, at det høje Ting og den højtærede Landbrugsminister ville være enige om, at vi maa tage det samme Sigte, som vi toge, da vi behandlede nævnte Lov, nemlig ikke skarpe Fredningsbestemmelser, saaledes at der lægges Fiskerbefolkningen flere Vanskeligheder i Vejen for deres Erhverv, end der gøres efter den nuværende Lov. Det forekommer mig, at Loven ogsaa i de fleste Tilfælde passer ind i denne Opgave, men der er dog enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke jeg kunde ønske at gøre et Par Bemærkninger, som jeg straks paa Forhaand lover skulle blive saa korte som muligt, da jeg finder det uforholdsmæssigt at gentage Forhandlingerne fra for 5 Aar siden.

Jeg skal først bemærke, at der i § 1 a foreslaas, at i Randers Fjord nedenfor Randers Sønderbro og Grundfjord skal Skellet mellem Saltvands- og Ferskvandsfiskeri ikke som nu være ved Allingaabro. Det er ikke udtrykt med disse Ord, men